

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobkyně: J. B., bytem M., proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení*, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 17.2.2016 proti rozhodnutí žalované ze dne 8.12.2015 č.j. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 8.12.2015 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 7.9.2015 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou s připojenou kopií napadeného rozhodnutí se žalobkyně domáhala *přezkoumání rozhodnutí* žalovaného správního orgánu, tj. ČSSZ, ze dne 8.12.2015, jímž žalovaná zamítla její námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 7.9.2015 o zamítnutí žádosti žalobkyně o invalidní důchod pro nesplnění podmínek dle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o *důchodovém pojištění* (dále jen **zákon**), neboť podle lékařského posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-sever ze dne 28.8.2015 není invalidní, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 20%. V odůvodnění *rozhodnutí ze dne 7.9.2015* žalovaná mimo jiné zdůraznila, že bylo zjištěno novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 3.12.2015, že žalobkyně není invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní

schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddíl E, položce 1b) přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 10-20% a žalobkyni byla přiznána horní hranice rozpětí, tj. 20%, tato míra poklesu nebyla ve smyslu § 3 citované vyhlášky nebyla změněna, proto nebylo námitkám vyhověno.

Žalobkyně v žalobě mimo jiné vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím, neboť dle ní její zdravotní stav odpovídá invaliditě a byl nedostatečně a chybně posouzen, proto požadovala nové posouzení zdravotního stavu a po provedeném řízení napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalované k dalšímu řízení.

Z obsahu vyžádaného *posudkového spisu OSSZ Plzeň-sever* vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě ze dne 28.8.2015 i ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného v řízení o námitkách dne 3.12.2015 ČSSZ pracoviště Plzeň soud zjistil, že žalobkyně nebyla uznána invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, když rozhodující příčinou jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené *v kapitole XIII, oddíl E, položce 1b) přílohy vyhlášky*, pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 20%, která ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna.

Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 7.3.2016 navrhla k důkazu vypracování posudku Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí (*dále jen PK MPSV* nebo **komise**) a rozhodnutí ve věci samé ponechala na úvaze soudu podle závěru posudkové komise. Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 8.12.2015 bylo žalobkyni doručeno dne 21.12.2015.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., *o organizaci a provádění sociálního zabezpečení*). Z tohoto důvodu požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 16.5.2016 za účasti odborného lékaře z oboru neurologie i žalobkyně. Z obsahu tohoto posudku soud zejména zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, ale nešlo o invaliditu druhého nebo třetího stupně, protože šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%. Dle doložené zdravotní dokumentace se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je bolestivý syndrom krční, hrudní a bederní páteře se středně těžkým omezením funkce s vleklými závrativými stavy a pocity nestability; etiologie závrativých stavů je nejspíše vertebrogenní etiologie, dle klinického nálezu nelze ani vyloučit vertigo při atrofii mozečku (při CT vyšetření nebyl stav mozečku popsán, je však popsána vystupňovaná atrofie mozku, zejména frontálních laloků). Interním a ORL vyšetřením byla etiologie potíží vyloučena, objektivní neurologický centrální nález je topicky negativní. Funkční postižení páteře je v oblasti krční, hrudní i bederní středně těžkého stupně. Na horních končetinách je

vpřavo jizva na dlaňové straně pravého zápěstí dobře zhojená po operaci karpálního tunelu, hybnost prstů horních končetin je dobrá, úchopová funkce obou rukou je zachována. Hybnost v kyčelních kloubech je omezena mírně při rtg prokázané oboustranné koxarthrose. Stoj I-III mírně nejistý, chůze jistá bez opory, při zavření očí titubace bez stranové převahy, arteriální hypertenze a diabetes mellitus II. typu jsou kompenzovány léčbou. PK MPSV hodnotila procentní míru poklesu pracovní schopnosti na základě zjištěného zdravotního stavu a dosavadního průběhu onemocnění oproti posouzení lékařem OSSZ a lékařem ČSSZ rozdílně a to dle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1c) přílohy vyhlášky 40%, neboť jde o středně těžké funkční postižení krční, hrudní i bederní páteře s dlouhodobými závrativými stavy, které se léčbou nezlepšují a vedou k závažnému snížení celkové výkonnosti při běžném zatížení, některé denní aktivity jsou omezeny. Stanovením horní hranice (*míry poklesu*) PK MPSV zohlednila i další zdravotní postižení, která však již funkčně nejsou tak významná, zejména arthrosy kyčelních kloubů, proto procentní míra poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 a 4 vyhlášky nebyla změněna. Datum vzniku invalidity komise stanovila neurologickým vyšetřením 21.5.2015, kdy již lze konstatovat dlouhodobost potíží, progresi stavu a nedostatečný efekt dosavadní léčby a platnost posudku (31.5.2017) byla omezena s ohledem na další možný vývoj onemocnění. Dle komise žalobkyně není schopna těžší fyzické práce, práce s nutností zvedání a nošení těžších břemen, trvale ve vynucené poloze, v riziku prochlazení, v nočních směnách a v riziku úrazu, ve výškách; je schopna využít dosažené kvalifikace ve vhodném pracovním zařazení, nejlépe administrativního charakteru. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Podle § 3 odst. 1 až 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb., v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů.

V případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny,

popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů.

Zvýšení horní hranice míry poklesu pracovní schopnosti podle odstavců 1 a 2 nesmí v úhrnu převýšit 10 procentních bodů.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen **s.ř.s.**), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Podle § 31 odst. 2, odst. 3 s.ř.s. ve věcech důchodového pojištění a důchodového zabezpečení *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.*

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 8.12.2015*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přiznání invalidity z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 16.5.2016 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované ČSSZ se u žalobkyně jednalo o invaliditu prvního stupně s datem vzniku 21.5.2015*, proto je *žaloba podaná důvodně*, a *soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 8.12.2015 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 7.9.2015 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení* (výrok I. rozsudku) *pro vady řízení* (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) *spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně*, neboť žalovaná si neopatřila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle posudku PK MPSV zdravotní stav žalobkyně odpovídá prvnímu stupni invalidity, když míra poklesu pracovní schopnosti činí 40%. Předmětný nedostatek byl způsoben při vypracování podkladového rozhodnutí na příslušné OSSZ Plzeň-sever i v námitkovém řízení – pracoviště Plzeň (přiznáno 20% míry poklesu).

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobkyně je invalidní od 21.5.2015 pro invaliditu prvního stupně (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – vznik invalidity od uvedeného data, čímž bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 14/2016-26 ze dne 22.7.2016, když rozhodnutí o invalidním důchodu by byla vydala žalovaná i v případě zjištění invalidity prvního stupně žalobkyně již na základě posouzení zdravotního stavu před OSSZ Plzeň-město či v řízení o námitkách. V zákoně o důchodovém pojištění a jeho prováděcích předpisech jsou konstruovány podmínky, které musí pojištěnec splnit, aby mu mohl být přiznán invalidní důchod, velmi striktně. Při posuzování nároku na invalidní důchod (výplatu tohoto důchodu) je tedy možno vycházet pouze ze zdravotního stavu žadatele (pojištěnce), tedy přiznané invalidity, za současného splnění další zákonné podmínky, a to potřebné doby pojištění stanovené v § 40 odst. 1 písmeno f) a odst. 2 zákona.

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně však nepožadovala žádné náklady tohoto řízení, proto nebyla náhrada nákladů řízení přiznána žádnému z účastníků.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 22. července 2016

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně